פיגול וחייבין עליו כרת [א] זה הכלל [א]כל הקומץ [ב] [או] נותן בכלי המוליך המקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת ובלבד שיקריב המתיר כמצותו כיצד קרב [ב]המתיר כמצותו קמץ בשתיקה נתן בכלי [ג] והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר בשתיקה או שקמץ ונתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו זהו שקרב המתיר כמצותו [ג]כיצד לא קרב המתיר כמצותו קמץ חוץ למקומו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו או שקמץ [ג] נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו [ד] זהו שלא קרב המתיר כמצותו [ד]מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן או שקמץ ונתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן [ה]זהו שלא קרב המתיר כמצותו לאכול כזית [ה]בחוץ [ו] כזית למחר כזית למחר כזית בחוץ כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת [ז] א"ר יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת וחכמי' אומרים [ו]זה וזה פסול ואין בו כרת: **גמ'** [ח]איבעיא להו [ז]לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן [ח]וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה [ט] מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול [ט]ולפקינהו מידי מעילה אמר רב הונא אפילו לר"ע [י]דאמר זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא לא מהני ליה הקטרה אמר ליה רבא אדרבה אפי' לר"א [כ]דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דליתיה בפנים [ל]אבל חסרון דאיתיה בפנים [כ] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן [ל] הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני או כזית [מ] מ"ט לא תני או כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי [נ] בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה

או

פיגול וחייבים עליו כרת. האוכל משירי מנחה דכתיב בחוץ לזמנו (ויקרא ז) עונה תשא וכתיב בנותר ואוכליו עונו ישא (שם יט) מה להלן כתיב ונכרתה אף כאן האוכלו בכרת והכן ג"ש בפ"ק דכריתות (דף ה.): **כל הקומץ או נותן.** קומץ [יב] או מוליך או מקטיר ע"מ לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שיריים או להקטיר דבר שדרכו להקטיר כגון קומץ חוץ לזמנו כו' אבל אם חישב להקטיר שירים למחר או לאכול קומץ למחר כשר דבטלה דעתו אצל כל אדם. בד' עבודות הללו מפגלין במנחה דגמרינן מזבחים בהקישא כדאמר בריש פירקין (דף ב:) דאיתקש מנחה לחטאת [יג] ומה היא היקישא גמרי' מחשבה דפוסלת במנחה ומינה מה זבח נפגל בד' עבודות שחיטה וקבלה הולכה וזריקה כדאמרינן בת"כ אף מנחה בד' עבודות קמיצה כנגד שחיטה [יד] (ט)קבלה כנגד מתן כלי והולכה כנגד הולכה והקטרה כנגד זריקה: **ובלבד** [טו] **שיהא קרבו המתיר כמצותו.** כאילו היה כשר שלא יהא [טז] שום פסול אלא הפיגול אבל אם יש שם פסול אחר תו לא פגיל ואין בו כרת כדאמר בפ"ב (לקמן טו:) ירצה כתיב בפיגול(ס) וכתיב בכשר ירצה(ע) כהרצאת כשר כך הרצאת פיגול שלא יהא בו שום פסול אחר: **בשתיקה.** שלא (פ)חישב: **או שקמץ ונתן בכלי** [יז] **והוליך והקטיר.** כל אלה חוץ לזמנו זהו שקרב המתיר כמצותו דלא היה בו שום פסול אחר: **או שקמץ ונתן בכלי** [יח] **והוליך והקטיר.** כל אלה חוץ למקומו כלומר או קתני אם עשה אחת מאלה על מנת לאכול שיריים חוץ למקומו וכל הג' חוץ לזמנו לא קרב הקומץ כמצותו: **מנחת חוטא** [יט] **וקנאות.** יש בהן עוד פסול אחר המוציאן מידי פיגול כגון שלא לשמן דאמרינן בריש פירקין (דף ב.) [כ] דפסולה אם קמצו שלא (ט)לשמן לא קרב המתיר כמצותו ואין בשיריים כרת: **כזית בחוץ** [כא] **וכזית למחר.** חישב באחת העבודות ב' מחשבות חוץ לזמנו וחוץ למקומו. ועד השתא איירי בשתי עבודות שחישב באחת חוץ לזמנו ובאחת חוץ למקומו והשתא איירי [כב] שחישב (פ)בשתיהן בעבודה אחת. ולרבי יהודה הוא דאיצטריך דלא תימא שחישב שתיהן בשתי עבודות הוא דפליג ר' יהודה דבתר קמייתא אזלינן אבל [כג] (צ)(בההיא) [בחדא] עבודה מודה קמ"ל והכי מפרש בזבחים בפ' שני (דף ל.) (ק): **כזית למחר כזית בחוץ.** אע"פ שחישב [כד] תחילה חוץ לזמנו הוציאתו שניה מידי כרת. רבי יהודה פליג את"ק בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות: **גמ' מהו דהוי להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול.** כגון [כה] אם הקטיר הקומץ ע"מ לאכול הני שירים חוץ [כו] לזמנו מקבעי בפיגול בהך הקטרה כבהקטרה מעליא הואיל וברשות מקטיר או דלמא כיון דאין שיריים נאכלים ה"ל כמחשב לאכול למחר דבר שאין דרכו לאכול [כז] כדאמר לקמן (דף יז.) דלא מהניא מחשבתו: **אי נמי לאפוקינהו** [כח] **ממעילה.** אם הקטירו כדרכו בשתיקה מי אמרינן כיון דניתן רשות להקטירו הויא הקטרה מעליא ומפקא לשירים מידי מעילה כהקטרה מעלייתא דאמר במס' מעילה בפ' חטאת העוף (דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ואין מעילה בשיריים כו' דה"ל שעת היתר לכהנים וכל שיש לו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה כפ"ק דמעילה [ב.] או דלמא כיון דסוף סוף אין שיריים נאכלין הוו להו דבר שאין לו [כט] היתר לכהנים ולא נפקי ממעילה: **אפילו ר"ע דאמר.** בפ"ק דמעילה (דף ז.) זריקה מועלת ליוצא [ל] חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו היתר לכהנים ולמיפק מידי אשם מעילות(ו) (ק)(ר"ע אומר אין מועלין בו) דזריקתו הוציאתו מידי מעילה אע"פ שאינה [לא] מותרת באכילה אעפ"כ מועלת לו להוציאו מידי מעילה: **מחמת דבר אחר.** חוץ ירושלים פוסלו שיצא [לב] מן הקלעים: **לא מהניא ליה הקטרה.** ולא נפקא [לג] ממעילה: (ר)ר"א ס"ל דפסול יוצא חמור [לד] מחסרון: **מנא אמינא לה.** דמהניא להו הקטרה לפיגול ולאיתא [לה] מעילה: **ותני רבי חייא.** למתני'(ש) ולא תני או כזית לא בקומץ ולא בשירים לא בפגול ולא בפסול: **מ"ט לא תני או כזית.** משירים למחר: **לאו.** משום דמאן דקתני או כזית משמע ליה דכי הדר תני הנותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול דבר כו' [לו] או להקטיר קומצה או כזית מקומצה למחר: **כגון שחסרו שירים.** ועמדו על כזית [לז] ואמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית של [לח] שירים למחר ואע"ג דמחשבת קמיצה ליכא למימר שכבר חסרו דא"כ ה"ל מנחה שחסרה קודם קמיצה ופסולה ותו לא מקבעה בפיגול אפילו הכי מחשבת מתן כלי והילוך והקטרה הואיל ואפילו חסרו [לט] מותר להקטיר הקומץ מוקי לה כשכבר חסרו לאחר קמיצה אפילו הכי הן [מ] פיגול והאי דלא תני ליה רבי חייא לאו [משום] דלא סבירא ליה [והכי] דלא פליג עליה [מא] דרבי דסתמא דמתניתין רבי היא אלא משום דלא מצי לאוקומי לכולה מתניתין (ת)בכה"ג דבמתן כלי ובהילוך ובהקטרה לא מתני ליה

או

יתירה ופסולה והשתא כיון דבלא אבד פסולה אמאי נקט אבד על [כב] כן נראה דבלא אבד כשרה דתרוייהו חזו לה ואבד לאחר קמיצה [א]:

וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו כרת. ול"ת היינו ת"ק וי"ל דאתא לאשמעינן כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל:):

ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'. הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקצתו אבל יוצא כולו לא כדאמרינן בפ"ק דמעילה (דף ו:) והכא כילא כולו דמי כיון דאסורין באכילה ומיהו פלוגתא היא התם ול"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק [ג] כל שעה (פסחים לד:) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יזרוק פי' דיש דם אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יזרוק פי' דאם אין בשר אין דם ומודה ר' יהושע דאם זרק הורצה על כרחך ביצא כולו דאי נשתייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הורצה ש"מ דזריקה מועלת ליצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ביצא כולו [ג] כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני או כזית רבי חייא תני בברייתא דידיה בשיטת משנתינו אלא דלא תני או כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שיריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר כו' ועל כרחין הא דמשמע ליה לרבי חייא או כזית מיירי בשחסרו שיריים ועמדו על כך לאו היינו או כזית משירים דרישא כדפי' בקונטרס דא"כ הוה ליה מנחה שחסרה קודם קמיצה ופסולה בקומץ ותו לא מיקבע בפיגול אלא משום דזה הכלל דסיפא קאי אכל מה דתנא ברישא וברישא תנא או כזית א"כ נותן בכלי ומוליך ומקטיר עליה נמי קאי ובכזית משירים מיתוקם שפיר בשחסרו שיריים דהא מקטיר קומץ עליהן אבל [ד] כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם כשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דמאי דמיתוקם [מג] כזית [ה] משיריה מיירי נחסר ועמד על כזית

מש"ה